

"När Jamtarna samlas...
hörs ingen som sitter och
kvider." Eller!?
OBS! Foto: Eva Lögdlund

Jamtamot

Jamtamot

80-åringen excellerar på Norrlands! Som Nationens åldring är Jamtamot förvånansvärt virilt. När man blickar tillbaka på året fylls man av förvåning över att vi, trots vår höga ålder, ändå lyckats genomföra så osedvanligt många aktiviteter. Detta verksamhetsårs stora höjdpunkt var Jamtamots 80-årsjubileum och mycket av verksamheten kom att centreras runt jubileumsveckan som gick av stapeln i slutet av februari. En naturlig uppdelning av verksamhetsåret är före, under och efter.

Den första epoken, före, kan beskrivas som ett crescendo. Siktet var redan från början inställt på sista veckan i februari och ju närmare vi kom desto mer bubblade våra stora förväntningar. Höjdpunkterna under denna epok var de tre Moten under höstterminen.

Förutom Mot hade vi även Samarr med Härja-Jämt, där kvällens stora behållning var Hoven-Droven som underhöll under sommartidens sista timmar, samt ett antal kammarkvällar; en när Storjamten Nisse PM lärde oss skillnaden mellan björkticka och sälgticka, en när älderman em, tillika IQ electus E Mikael Norberg argumenterade för Ångermanland som världens kulturvaggan samt, den numera traditionella glöggsmakningen. I januari kom jubileumsnumret av JT ut, en föraning om vad som väntas kunde.

Höstens första protokollförda Mot, Mot nr 432 tillika Ockupationsmot, var välbesökt, både av Bröder och gälbeiningar. Efter en "eldig" inledning från undertecknad slår det

även vredesgnistor från de övriga församlade när det uppdagas att Broder 2Q haft det dåliga omdömet att frivilligt bli medlem i soprummets pojkförening. Annars var Motet fyllt av intressanta diskussioner och föredrag. Bröderna fick bli lära sig ett och annat om fjällkon och fyllekörning mellan Lofsdalen och Glöte.

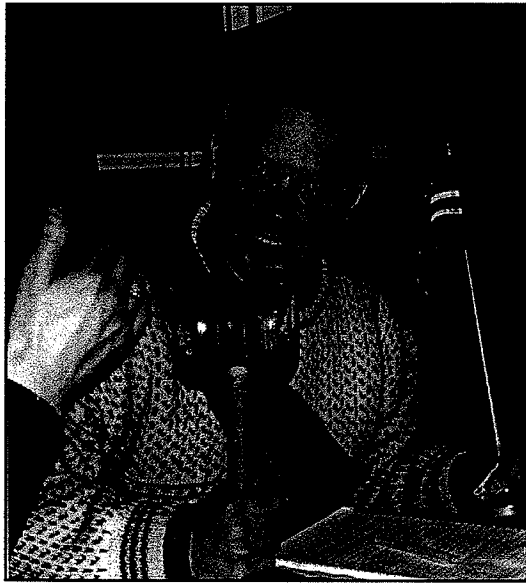
På Novembermotet, tillika Helgamässmot, hade Jamtamot äran att ha Broder Torsten Pettersson som gäst. Torsten och övriga församlade fick uppleva Bröderna Granskarernas professionella hantering av en ÖH-apparat. Något som annars är förunnat Stårshchan! Under kvällen sjöngs gästen till ära med "I Norrland växer" utan prickar över "törsten".

Höstens sista Mot, det traditionella Julmotet, kan kort sammanfattas med "julen är glädjens tid". Motet sprudlar av optimism över att även 1995 verkar bli Jamtamots triumfår. Broder Gv bjöd på egentillrett julbord, bland annat med grilljerade grisfötter och fyra olika sorters sill. Vid tolvslaget befinner sig Bröderna, efter ett marvelöst fackeltåg, vid Gunillaklockan och agitatorn, Broder Rönn, i sitt nyÅrstal proklamera "allt är sundsvallarernas fel". De adrenalinfyllda Bröderna stillas emellertid omgäende av Jamtkörens skönklingande stämmor om fosterlandet och julheim. Mindre skönt, men desto mer spektakulärt var Yngstens, Broder Festin d ä, gnidande av sin fela senare på kvällen.

Vid vårterminens första Mot, Vismotet, var Storjamten Sven-Bertil Jansson gäst. Han talade framför allt, i egenskap av författare till krönikan över Jamtamots första femtio år (1915-1965), om Jamtamots tidiga historia. Detta blev en bra grund för alla närvarande Bröder inför vad som komma skulle.

Nämligen alla aktiviteter under Jubile-

Landsmannahatsning 52 (1994-1995)

ÖH Daniel Markstedt
höll ordförandeklubban i
ett stadigt grepp under
året.

umsveckan, vecka 8. Denna vecka var ett stort evigt glädjerus. På onsdagen inledde vi, efter långa förberedelser, med en gigantisk styrelsemiddag i Inre läs. Utgången var naturligtvis given med tanke på de närvarande, vilka inte är direkt kända för att spotta i glaset.

På torsdagen var det jubileumskammarkväll och på fredagen jubileumsjantlunch på restaurang Hyllan. Så kom de äntligen Stormotet, tillika Prismot, på lördagen den 25:e februari. De drygt 140 församlade Bröderna i Inre läs fick, efter att ha valt Storjanten Hans Fladvad till heders-ÖH, höra en trefaldig salut för jubilaranten. Sedan delades Jantamots Hederspris för 1995 ut till Nils G Lundh från Funäsdalen.

Korfattat kan man säga att detta Stormot innehöll allt; Donationer, nyvalda Storjantar, medaljer, marvelös mat, hyllningar, 91-årig Gamlest i Bertil Nordenfeldt, förtal, eloger, reprimander, Grafs livrem, slitningar med nationen, hederstalare, slitningar inom Jantamot, slisk, halvlotteri, HP Burman med rockkomp, rövkrok, korrespondens, yngstsup, nachspiel, och mycket mer. Jubileumsveckan avslutades på söndagen med sillunch och städning. Det var många trötta Bröder som vankade hem på söndagseftermiddagen.

Perioden efter gick mest i piano och kännetecknas bäst av det unika svenska ordet lagomt. Vi hann dock med fyra Mot till; Pannkaksmot, Valmot, Sommarmot och Heimmot, samt en kammarkväll med Irländska förtecknen och två utflykter med Härja-Jämt.

På Pannkaksmotet var pannkaksmästaren, Storjanten Nisse Bergwall, gäst och han lyckades bevisa för Bröderna, med hjälp av skioptikonbilder, att universums centrum är Hoverberget. Under kvällen flamberade han

även på ett beundransvärt sätt slisket, det vill säga "pannkasktårten". Ett av de roligare inslagen var när t f Stig

Strömholm blev utfrågad samt fick en mycket svår invalsuppgift.

Valmotet bjöd inte på några stora överraskningar. En ny Styrelse valdes som innehåller stor potential. Gäst var Kristian Eken Dahl, Vice Överjant emeritus i Z-nation i Linköping. Det mest spännande var annars om en korsordsframställningskommitté borde tillsättas. Frågan bordlades.

Sommarmotet var denna gång i Pilsbo, vackert beläget vid Ekoln mitt emot Skokloster. Undertecknad berättade om mitt mycket lyckade statsbesök på Island där jag träffade en fd granne till president Vigdis. Vidare donerades ett standar med den isländska fanan samt provsmakning av "Black Death" och h-karl, rутten haj.

Heimmotet var osedvanligt lyckat. Efter en rundvandring i Sta'n, bland annat med guidning i rådhuset och residenshuset, besökte vi nya museet vid Jantli. Sedan förhandlades i en gammal kolarstuga med stampat jordgolv in på morgonkvisten. En kommitté lär ha rapporterat om de senaste observationerna av det fridlysta Storsjöödjuret.

Till alla er som nu säkerligen är djupt imponerade av oss, så låt mig bara slutligen ödmjukt avslöja att detta år inte var något unikt i Jantamots historia, utan snarare ett vanligt verksamhetsår, kantat av sedvanliga marvelösa händelser. Ibland undrar jag om inte Jantamot någon gång skulle behöva lite Motgångar, bara så att vi mera uppriktigt kan uppskatta alla framgångar. Det kan ju inte vara julafton varje dag, även om det för en oinsatt kanske ser ut så när de ser oss Jantar träffas för Mot. Ma raukes,

Daniel Markstedt
Överhövding